

עת"א 2797/02/18 - אסי יוסף אבוטבול נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 2797-02-18 אביטל(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
עותרים אסי יוסף אבוטבול (אסיר)
נגד המשיבים 1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

החלטה

1. העותר מרצה עונש מאסר בן 18 שנים ו-7 חודשים בגין עבירות של ניהול ארגון פשיעה, סחיטה בכוח ואיומים, תחילת מאסרו ביום 26.3.07 ומועד תום מאסרו ביום 25.10.25. כן עצור העותר עד תום ההליכים בגין כתב אישום נוסף המייחס לו שני אישומים של עבירות רצח. העותר מסווג לקטגוריה א', מוגדר כאסיר הפרדה ארצית ומרצה את מאסרו בביס"ר רימונים.

2. בעתירתו מלין העותר על ביטולם של כלל הביקורים, שיחות הטלפון לבני משפחתו מדרגה ראשונה, ועל ביטול אישור התייחדות עם אשתו. נטען, כי אף שהחלטת בית משפט זה בעתירה דומה ניתנה אך ביום 27.12.17, הרי שהחלטת המשיבה ביחס להארכת ההגבלות בעניינו של העותר מתחדשת מידי חודש בחודשו, והעותר מבקש לטעון כנגד סבירותה.

העותר מנהל שלושה תיקי הוכחות ובעצם מנהל "קרב" על חפותו, ונמנעת ממנו תמיכת בני משפחתו הנדרשת לו.

נטען, כי על אף החלטת בית משפט זה מיום 27.12.17 המשיבה לא שקלה כדבעי את אפשרות הסרת המניעות בעניינו, אשר לה השלכה מרחיקת לכת בשים לב להיותו אסיר הפרדה והארכת ההגבלות למשך 90 ימים הינה צעד דרקוני.

ניתן היה לפגוע בעותר במידה פחותה לו היה מוצמד לו סוהר לצורך האזנה לשיחות הטלפון. כתימוכין לטענתו הפנה ב"כ העותר לרע"ב 50/12 **מדינת ישראל נגד בר מוחא**, בו קיבל בית המשפט העליון את הכרעתו של בית המשפט המחוזי "שלפיה - בהינתן תקופת ההפרדה הממושכת - האיסור הגורף על שימוש בטלפון אינו מידתי בפגיעתו בזכויות המשיב (במיוחד בכל הקשור לשמירה על קשר עם ילדיו)".

כן הוגשו לעיוני מכתבים מטעם העותר ובתו. במכתבה של בת העותר ציינה זו כי היא מנותקת מאביה תקופה ממושכת, תחילה בשל מעצרו המחודש, וכעת מזה חודשיים וחצי עקב שלילת התנאים. בתו של העותר ציינה במכתבה כי המגבלות האמורות מטילות קושי נפשי בלתי אפשרי על בני המשפחה ועל העותר.

העותר במכתבו ציין שלמיטב ידיעתו הוחלט בשב"ס להעבירו לב/ס שקמה, המרוחק מהמרכז, הוא מבקש להישאר בבית סוהר רימונים בתנאי האגף השמור בדומה ליוסי מוסלי וליגאל עמיר, ולקבל טלפונים, ביקורים והתייחסות.

אשת העותר ציינה במעמד הדיון כי היא והילדים נבדקים במשך 11 שנים ומעולם לא מצאו אצלם דבר, העותר מעולם לא העביר מידע דרכה או דרך הילדים, ושלילת זכותה לראות את בעלה פוגעת במשפחה כולה.

כן הוגש לעיוני דו"ח מיום 31.12.13 שהוכן בעניין העותר על ידי מבקרת רשמית מטעם לשכת עורכי הדין בהתאם לכתב מינוי מאת השר לבטחון פנים, אשר עמד על מכלול קשייו של העותר בשל שהותו הממושכת בהפרדה.

3. ב"כ המשיבה הפנה למקור סמכותו של מפקד המחוז למנוע קשר טלפוני מאסיר לאור מידע בטחוני ומודיעיני, ועל סמכותו של נציב שירות בתי הסוהר להורות על מניעת ביקורים אצל אסיר, לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, אם יש לו יסוד סביר לחשוד כי האסיר עלול לנצל את הביקורים לשם פגיעה בבטחון המדינה או בבטחון הציבור.

מכיוון שמהתייחסות גורמי המודיעין בנוגע לעותר עולה כי המידע בעניינו של העותר מצביע על הסכנה הצפויה לעותר ומן העותר, הוחלט על המשך הגבלות אלה.

ב"כ המשיבה עמד על כך שבמסגרת עת"א 37413-11-17 דחה בית משפט זה (כבוד השופטת רג'יניאנו) ביום 23.11.17 עתירה דומה של העותר שעניינה מניעת ביקורים וטלפונים וכן הפנה להחלטתי מיום 26.12.17 בעת"א 53582-10-17 באותה סוגיה.

דין והכרעה

4. סוגיית מניעת ביקורים וטלפונים נדונה תחילה על ידי כבוד השופטת רג'יניאנו במסגרת עת"א 37413-11-17 ונמצא כי בשים לב למידע המודיעיני הרי שהחלטת הרשות סבירה **לעת הזאת**. כחודש לאחר מכן הובאה הסוגיה פעם נוספת לפתחי, במסגרת עת"א 53582-10-17, ובהחלטתי ציינתי כי המידע המודיעיני תומך בהחלטת הרשות להגביל **לעת הזו** את קשריו של העותר, וכי **בשים לב לתנאי מעצרו ומאסרו של העותר, הרי שעל המשיבה לבחון מעת לעת את אפשרות הסרת המניעה**.

5. מקום שהרשות בחנה פעם נוספת את מכלול הנתונים ומצאה להאריך את המניעות בעניינו של העותר, נתבקשתי להעביר שוב את שבט ביקורתיבבחינת סבירות ההחלטה המנהלית.

6. על פי סעיף 6ב(1) לפקודת הנציבות 04.36.00 קשר טלפוני של אסירים, מפקד המחוז מוסמך על פי המלצת מפקד בית הסוהר או רח"ט מודיעין, למנוע לחלוטין קשר טלפוני מאסיר **לנוכח קיומו של מידע מודיעיני**. על פי תקנה 30(ג) לתקנות בתי הסוהר, תשל"ח-1978 וסעיף 22 לפקודת הנציבות 04.42.00 סדרי ביקור אצל אסירים, הנציב רשאי להורות על מניעת ביקורים אצל אסיר, **אם יש לו יסוד סביר לחשוד כי האסיר עלול לנצל ביקורים לשם פעילות שמטרתה פגיעה בביטחון המדינה או בביטחון הציבור**.

7. בשים לב לכך פניתי לעיין במידע שהוגש לעיוני. מידע שעניינו המשך פעילות פלילית (336) אינו מצדיק כשלעצמו את הארכת המניעות בשים לב לתנאי מאסרו ומעצרו של העותר. המידע המצדיק את המניעות שהוטלו על העותר הוא זה המתועד בחוות דעת 132 ו-575, ובידיעה 512, ואשר הובא בפני אף במסגרת עת"א 53582-10-17. הדעת נותנת, שככל שיחלוף הזמן ולא יתקבל מידע נוסף בהקשר זה, הרי שיהיה מקום לשקול את הסרת המניעות בעניינו של העותר, והתרת ביקורים וטלפונים בדרך מפוקחת. זאת בפרט לנוכח תנאי מאסרו ומעצרו הקשים של העותר המצוי תקופה ממושכת בהפרדת יחיד.

8. בסייפא של ידיעה 048 שהוגשה לעיוני עשויה להיות התייחסות כאמור, אולם האזכור אינו מפורט ומורחב דיו.

9. בנסיבות אלה, סבורני כי במידה ולא יתקבל מידע נוסף בעניין זה במשך השבועיים הקרובים, תיערך המשיבה לערוך לעותר ביקור מפוקח -מצולם ובנוכחות נציגי שב"ס/משטרת ישראל - על פי שיקול דעתה של המשיבה, עם ילדיו ואשתו של העותר. הביקור האמור ייערך לכל המאוחר תוך 21 יום מהיום.

10. בהמשך לכך, על פי התנהלות הביקור ובכפוף לכך שלא יתקבל מידע נוסף המצדיק זאת, תיערך המשיבה בתוך שבועיים לאחר הביקור האמור, להתיר לעותר לקיים שיחות טלפון מפוקחות, על פי שיקול דעת המשיבה, לבני משפחתו מקרבה ראשונה של העותר.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.